

Μεγάλη συζήτηση άνοιξε στα κοινωνικά μέσα δικτύωσης ενισχυόμενη και από τα καθεστωτικά μέσα ενημέρωσης, μετά τη δημοσιοποίηση της ανακοίνωσης του Τμήματος Εργατικής Πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ για την απεργία της 12ης Νοεμβρίου, με την οποία καλεί τους εργαζόμενους να στηρίξουν την απεργία. «Να αγωνιστούμε για τα δικαιώματά μας στην εργασία, στην ασφάλιση και την αξιοπρεπή διαβίωση», λέει το κυβερνών κόμμα στη σχετική ανακοίνωσή του.

Ωρυόμενα απάντησαν τα αστικά ΜΜΕ. «Ο διχασμός προσωπικότητας των στελεχών και μελών του κυβερνώντος κόμματος τείνει να ξεπεράσει πλέον κάθε όριο πολιτικής ή και ψυχαναλυτικής προσέγγισης» γράφει «Το Βήμα» σε διαδικτυακό άρθρο γραμμής, ενώ το «Έθνος» γράφει ότι... «χαμός έχει γίνει τις τελευταίες ώρες στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης από την αυριανή 24ωρη απεργία που έχουν κηρύξει ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ την οποία στηρίζει και το τμήμα Εργατικής Πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ για τις «ακραία νεοφιλελεύθερες πολιτικές», και μάλιστα παραθέτει διάφορες αναρτήσεις...

Ωστόσο αυτός ο «χαμός» δε φαίνεται να έχει στόχο του την κυβέρνηση και το ... διχασμό των στελεχών της, αλλά την ίδια την απεργία, τη γελοιοποίησή της, την προσπάθεια ευνουχισμού της και παρουσίασής της ως παρωχημένης μορφής διαμαρτυρίας, στην οποία μέχρι και οι κυβερνητικοί συριζαίοι μπορούν να λάβουν μέρος...

Είναι όμως έτσι;

Διαβάζοντας καλύτερα την επίμαχη ανακοίνωση του ΣΥΡΙΖΑ, κατανοεί κανείς τις επιδώξεις του κυβερνώντος κόμματος. Στον τίτλο της αναφέρει επί λέξει: «ΣΥΡΙΖΑ: Δίνουμε δυναμική απάντηση στις πιέσεις της εργοδοσίας και τους εκβιασμούς των δανειστών». Η κυβέρνηση απουσιάζει από το κάδρο των «ενόχων», οι οποίοι είναι κάποιοι εργοδότες και κάποιοι... ανώνυμοι δανειστές. Δεν είναι η ΕΕ, το ΔΝΤ, η ΕΚΤ, το ευρωπαϊκό κεφάλαιο, ο ΣΕΒ κ.α. αλλά κάποιοι που απλώς ασκούν... πιέσεις!

«Οι αγώνες απέναντι στις αντιλαϊκές, ακραία νεοφιλελεύθερες πολιτικές συνεχίζονται ακόμα πιο δυναμικά» κατά το ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος αποκαλύπτει ξεκάθαρα το χαρακτήρα της

παρέμβασής του αυτής:

«Εν μέσω διαπραγματεύσεων, τα αιτήματα των εργαζομένων και συνολικά η εργατική κινητοποίηση, αποκτούν ιδιαίτερη κρισιμότητα που θα πρέπει να αξιοποιηθεί ενάντια στις νεοφιλελεύθερες πολιτικές και τους εκβιασμούς οικονομικών και πολιτικών κέντρων εντός και εκτός Ελλάδας». Και πιο κάτω: «Οι εργαζόμενοι, με τις κινητοποιήσεις τους μπορούν να αποτελέσουν τον καταλυτικό παράγοντα για την αλλαγή των συσχετισμών».

Ζητούμενο για το κυβερνών κόμμα και τους ταγούς της σύγχρονης εκδοχής του κυβερνητικού συνδικαλισμού είναι οι όποιες εργατικές αντιδράσεις αφού δεν μπορούν να κατασταλούν ή και να εξαφανιστούν, να ενταχθούν στο ασφυκτικό πλαίσιο της κυβερνητικής διαχείρισης και «διαπραγμάτευσης» με τους δήμιους του ελληνικού λαού. Αναπαράγει δε τη γνωστή αντίληψη ότι για όλα φταίνε οι «ακραία νεοφιλελεύθερες πολιτικές» και επομένως, πιέζοντας οι εργαζόμενοι, μπορούν να συνδράμουν την κυβέρνηση να «αλλάξει τους συσχετισμούς» εντός βέβαια της ζώνης του ευρώ και της ΕΕ.

Η αντίληψη αυτή «παίχτηκε» όλο το προηγούμενο διάστημα της διαπραγμάτευσης που οδήγησε στη συντριβή την κυβέρνηση Τσίπρα και στην παντελή υποταγή της στους δανειστές και το κεφάλαιο. Αλλά και στην ανάληψη από μέρος της του ρόλου του πιο αδίστακτου εφαρμοστή της νέας και πιο αντιδραστικής επέλασης στα εναπομείναντα εργατικά δικαιώματα.

Η απεργία όμως αύριο πρέπει να πετύχει, να νεκρώσουν οι χώροι δουλειάς και να πλημμυρίσουν οι πλατείες με αγωνιζόμενους εργάτες, νέους, άνεργους και φοιτητές που να στείλουν μήνυμα αντίστασης και ανυπότακτου αγώνα μέχρι την ανατροπή της πολιτικής λιτότητας, πείνας και ανεργίας και της σημερινής κυβέρνησης που την υλοποιεί!

Δ.Σ.